

YOMI ADEGOKE Η ΛΙΣΤΑ

ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νοέλα Ελιασά

1

27 μέρες μέχρι τον γάμο

Είχαν βγει να γιορτάσουν τη βραδιά πριν συμβεί. Το τραπέζι τους, ένας βωμός στους θεούς της διασκέδασης, γεμάτο άδεια, επίχρυσα ποτήρια σαμπάνιας και μπουκάλια αναποδογυρισμένα μέσα στις σαμπανιέρες τους. Το ευτυχισμένο ζευγάρι έκανε πρόποση μακάρια ανίδεο ότι αυτή ήταν η αρχή του τέλους.

Το δωμάτιο ήταν μισοσκοτεινό, η ατμόσφαιρα αλμυρή από τον ιδρώτα των θαμώνων. Ήταν λίγο μετά τις εννιά και το μπαρ είχε μετατραπεί σε αυτοσχέδια πίστα για τους μοδάτους, στριμωγμένους σαν σαρδέλες Λονδρέζους. Ο Μάικλ παρακολουθούσε τη σκηνή καθισμένος στη γωνία ενός σεπαρέ, τα πόδια της μέλλουσας γυναίκας του βρίσκονταν πάνω στα γόνατά του. Ένωθε πολύ άντρας. Λίγο μεθυσμένη, η Όλα χασμουρήθηκε σαν αγριόγατα πίσω από τα πυκνά, σκούρα μπλε κοτσιδάκια της. Ύστερα σηκώθηκε σκουντουφλώντας για τον τρίτο ψευτοκαβγά της βραδιάς.

«Δεν σε ΠΙΣΤΕΥΩ» είπε μουτρωμένη, σουφρώνοντας

το χείλος της με έναν τρόπο που την έκανε να δείχνει χρόνια μικρότερη. Οι γωνίες των χειλιών της είχαν πασαλειφτεί με το σκούρο δαμασκηνί κραγιόν και την έκαναν να μοιάζει με πιτσιρικά που είχε κάνει επιδρομή στο νεσεσέρ της μαμάς της. «Αλήθεια τώρα δεν μπορείς να το πεις;»

Ο Μάικλ έσκυψε πάνω από τα πόδια της για να πάρει ακόμα ένα ποτήρι. «Πώς γίνεται να ξέρω την απάντηση, ρε φίλε!» είπε. Παρόλο που ζαλιζόταν λίγο, δεν είχε πει τόσο πολύ και ήξερε ότι θα περνούσε κάμποση ώρα μέχρι να φτάσει στη δική της κατάσταση. Τώρα έπιναν κρασί σε ένα πριβέ κλαμπ του οποίου το όνομα δεν μπορούσε να θυμηθεί· δεν ήταν καν σίγουρος πώς είχαν καταφέρει να μπουν. Ηλεκτρονική μουσική έπαιζε στη διαπασών στον ασφυκτικά γεμάτο χώρο και το μερλό κυλούσε ζεστό στο αίμα του. Αισθανόταν μια χαρούμενη θολούρα: την επόμενη μέρα θα είχε ξεχάσει τα περισσότερα, αλλά θα θυμόταν τις μικρές λεπτομέρειες. Τα ρούχα της Όλα – ένα μαύρο δαντελένιο κορμάκι με ένα γκρι σακάκι και στενό παντελόνι. Τα πνιχτά γέλια τους για τα τραγούδια που άκουγαν. Τη μυρωδιά του λαιμού της, το απαλό δέρμα και τα χείλη της. Είχαν περάσει τις περισσότερες ώρες της βραδιάς πασπατεύοντας ο ένας τον άλλο σε σκοτεινές γωνιές σαν έφηβοι.

«Μια απλή ερώτηση είναι, μωρό μου». Σούφρωσε περισσότερο το χείλος της σε μια μάταιη προσπάθεια να του δείξει ότι είχε ενοχληθεί. «Για να είμαι ειλικρινής, το ότι δεν απαντάς είναι κι αυτό μια απάντηση». Η Όλα τράβηξε τα πόδια της από πάνω του και του γύρισε την πλάτη σταυρώνοντας τα χέρια της. Κοίταξε πάνω από τον ώμο της για

να δει αν την κοιτούσε ακόμη. «Αν είναι να μη χύσεις ούτε ένα δάκρυ στον γάμο, δεν θέλω να παντρευτούμε» είπε μπερδεύοντας τα λόγια της.

Ο Μάικλ αναστέναξε κάνοντας πως το σκεφτόταν για να την εκνευρίσει περισσότερο. «Εντάξει, ένα λεπτό να σκεφτώ».

Η Όλα γύρισε απότομα. «Ένα λεπτό; Εξήντα ολόκληρα δευτερόλεπτα για να αποφασίσεις αν η 8η Ιουνίου θα είναι η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής σου; Η μέρα που εσύ ο ίδιος είπες ότι περίμενες από την πρώτη στιγμή που με είδες; Και μετά αναρωτιέσαι γιατί λέω ότι οι άντρες είναι μεγάλοι ψεύτες!»

«Βασικά, αλήθεια είδα τον Τιερί Ανρί στο Γκάτγουικ εκείνη τη φορά το 2008» είπε σκωπτικά. «Και με χαιρέτησε γνέφοντας, δεν σου το είπα;»

«Είσαι κόπανος...»

«Άσε τουλάχιστον να φτάσω στην εκκλησία και βλέπουμε» είπε ο Μάικλ χασκογελώντας. «Ξέρεις ότι δεν μ' αρέσουν οι γάμοι».

Η Όλα ρούφηξε τα χείλη της. «Ναι, βασικά, έτσι όπως το πας δεν θα υπάρξει γάμος. Το ότι λες πως δεν θα είσαι ευτυχισμένος την ημέρα του δικού μας γάμου...»

«Όλα! Πότε το είπα αυτό, ε;»

«... είναι ανήκουστο. Τι είναι πιο σημαντικό από αυτή τη στιγμή; Για πες μου».

Ο Μάικλ έξυσε το μούσι του.

«Και ΜΗΝ πεις η πρώτη φορά που με είδες, Μάικλ!» είπε αρπάζοντας ένα ποτήρι με το δεξί της χέρι και χτυπώντας τον στο μπράτσο με το αριστερό.

Ο Μάικλ την κοίταξε και καλά δύσπιστα, σηκώνοντας σοκαρισμένος τα φρύδια του.

«Το εννοώ! Γιατί μου 'ρχεται να γίνω μια από τις *Real Housewives* και να σου πετάξω το ποτήρι στη μούρη».

Ο Μάικλ έφερε γελώντας το πρόσωπό της μπροστά στο δικό του. Την κοίταξε με μάτια μισόκλειστα από το μεθύσι και της έδωσε ένα φιλί στο μέτωπο.

Η Όλα στραβομουτσούνιασε και σκουπίστηκε χαχανίζοντας υστερικά. «Κόφ' το, φιλαράκο! Πας να μου αποσπάσεις την προσοχή και δεν θα πιάσει. Θέλω απαντήσεις, Μάικλ. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ!»

Η φωνή της έκανε μερικά κεφάλια να γυρίσουν προς το μέρος τους. Ο Μάικλ δεν πίστευε πόσο πολύ του άρεσε να παίζει το παιχνίδι της, ακόμα κι όταν προκαλούσε σκηνή. Σήμερα μπορούσε να πει δίχως τον παραμικρό δισταγμό ότι αγαπούσε τα πάντα πάνω της. Στην πραγματικότητα, αυτή τη στιγμή ήταν σίγουρος ότι την αγαπούσε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο.

Δεν μπορούσε να θυμηθεί εποχή που να ήταν πιο ευτυχισμένοι. Ποτέ δεν θα μπορούσε. Πολλές εβδομάδες αργότερα θα θυμόταν αυτή τη βραδιά και θα σκεφτόταν όλα τα πράγματα που θα είχε πει και θα είχε κάνει διαφορετικά. Αν ήξερε τι τους περίμενε την επόμενη μέρα, δεν θα είχε τολμήσει να αστείευτεί για το κοινό μέλλον τους. Θα της έλεγε ότι δυσκολευόταν να αποφασίσει ποια ήταν η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής του επειδή δεν μπορούσε να διαλέξει αν ήταν η στιγμή που δέχτηκε να τον παντρευτεί ή εκείνη που του είπε ότι τον αγαπούσε. Θα της έλεγε ότι ήξερε πως η επόμενη ευτυχισμένη μέρα θα ήταν αυτή του

γάμου τους, αλλά και η μέρα που θα αποκτούσαν το πρώτο τους παιδί.

Της χαμογέλασε και τη φίλησε ξανά στο μέτωπο. «Πότε είπαμε ότι σε είδα για πρώτη φορά;» ρώτησε μορφάζοντας όταν είδε ότι η γροθιά της αστόχησε και αντί για το μπράτσο του χτύπησε με έναν γδούπο στο μαλακό κάθισμα.

2

26 μέρες μέχρι τον γάμο

Η Όλα ξύπνησε στις οκτώμισι μια μουντή μαγιάτικη μέρα από το ξυπνητήρι της και από διάφορα μηνύματα στο WhatsApp. Τα διαπεραστικά μπιπ δεν κατάφεραν να τη συνεφέρουν από τη θολούρα του ύπνου που είχαν προκαλέσει τα μπουκάλια σαμπάνιας (τα οποία προορίζονταν για δύο, αλλά είχαν καταναλωθεί κυρίως από έναν) της προηγούμενης βραδιάς.

«Να πάρει» άκουσε τον εαυτό της να ψιθυρίζει, ανίκανη να κουνήσει οτιδήποτε άλλο εκτός από τα χείλη της. Δεν είχε κοιμηθεί ούτε τέσσερις ώρες. Έμεινε για λίγο ακίνητη ώστε να απολαύσει τα τελευταία δευτερόλεπτα στο μαξιλάρι της πριν σηκωθεί για τη δουλειά. Τέντωσε νυσταγμένα τα χέρια της πάνω από το κεφάλι της και γύρισε στο iPhone που φόρτιζε δίπλα της σαν παρατημένος εραστής. Γλίστρησε ένα δάχτυλο με λαχανί ακρυλικό νύχι στην οθόνη για να σταματήσει τα μπιπ και κοίταξε τις ειδοποιήσεις.

139 καταραμένα μηνύματα. Μπορούσε να μαντέψει

από ποιον ήταν και τι έλεγαν – χθες βράδυ είχε βγει στον αέρα το τελευταίο επεισόδιο του *Game of Thrones* και ήδη φανταζόταν τα σχόλια στην ομαδική με τις φίλες της.

ΡΟΥΘ: Μπα Λυπάμαι, παιδιά, αλλά ο Ντάνι είναι είδωλο. ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΑΡΑ ΝΑ ΥΠΟ-ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΕΣΙ ΜΑΣ 🔥🔥🔥

ΣΙΛΙ: Εμ, εγώ έχω επιλογή. Δεν υποστηρίζω.

Μπλα, μπλα, Λάνιστερ. Μπλα, μπλα, «The Wall». Η Ρουθ να γράφει με κεφαλαία, gifs και ατέλειωτες παραγράφους, η Σίλι να κοντράρει τη φίλη της με ένα αδελφικό «ρε φιλενάδα...» ή απλώς με μια σειρά από ερωτηματικά. Όσο πιο πολύ το συζητούσαν, τόσο περισσότερο σιγουρευόταν ότι δεν ήθελε καμία συμμετοχή σε κάτι που της θύμιζε τον *Άρχοντα των Δαχτυλιδιών*, αλλά με μια νότα σεξουαλικής βίας και αναισθησίας για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Μερικές δεκάδες μηνύματα θα ήταν σίγουρα από την υπεύθυνη στολισμού, που θα ζητούσε λεπτομέρειες για κάτι το οποίο η Όλα είχε εξηγήσει την προηγούμενη μέρα. Οι ερωτήσεις για τις παιώνιες και τα τριαντάφυλλα στο μπουκέτο θα την τρόμαζαν λιγότερο αν δεν είχε ξοδέψει τόσα χρήματα με την ελπίδα να μη χρειαστεί να ασχοληθεί. Αναρωτήθηκε αν η υπεύθυνη στολισμού προσπαθούσε απλώς να δικαιολογήσει τις εξωφρενικές τιμές της δείχνοντας όσο πιο απασχολημένη γινόταν ή αν χρειαζόταν πράγματι απαντήσεις. Η Όλα δεν ήξερε ποιο από τα δύο ήταν χειρότερο.

Μόρφασε όταν το κινητό της χτύπησε άλλες δύο φορές.

Άρχισε να συνειδητοποιεί ότι μάλλον τα περισσότερα μηνύματα (που τώρα είχαν φτάσει τα 141) ήταν από το αφεντικό της, τη Φράνκι. Η Όλα είχε υποσχεθεί να παραδώσει ένα κείμενο για μια επιδοτούμενη ανάρτηση μέχρι τις επτάμισι εκείνο το πρωί, «το αργότερο». Η προθεσμία είχε παραγκωνιστεί στην άκρη του μυαλού της από τις παραγγελίες για τον γάμο: τις ειδικές καρέκλες, το ψηλό τραπέζι, τα τραπεζομάντιλα, τις κουρτίνες, τα έπιπλα για το σαλόνι, την πίστα χορού, τον φωτισμό. Και από τον υπολογισμό του συνολικού κόστους, το οποίο τώρα ξεπερνούσε το φοιτητικό της δάνειο. Μία εβδομάδα νωρίτερα είχε ζητήσει παράταση γιατί δυσκολευόταν να συγκεντρώσει τις πληροφορίες. Της είχαν αναθέσει να βρει έναν σύνδεσμο ανάμεσα στους άντρες ιδρυτές της δανέζικης εταιρείας ερωτικών παιχνιδιών με κάνναβη «Kalmte Kut» και τη θετική εικόνα του σώματος. Η Όλα το είχε αναβάλει ελπίζοντας ότι η Φράνκι θα ανέθετε το θέμα σε κάποιον άλλο στη *Womxxxn*, ικανότερο να μεταμορφώνει δελτία Τύπου από ψευτο-φεμινιστικές φίρμες σε πραγματικά άρθρα. Όμως δεν το είχε κάνει και το κείμενο δεν είχε γραφτεί.

Από το Τούτινγκ στον σταθμό Βικτόρια – η Όλα είχε λιγότερο από είκοσι λεπτά για να ετοιμαστεί. Αγουροξυπνημένη ακόμη, πληκτρολόγησε στο κινητό της το έτος γέννησης του πατέρα της. Μια απάντηση εμφανίστηκε στην οθόνη:

Είστε #BLOCKEDT μέχρι τις 9:30 πμ (56 λεπτά)

Αγανακτισμένη, πήρε μια βαθιά ανάσα.

«Γαμώτο. Γαμώτο».

Το iPhone της Όλα ήταν γεμάτο ξεχασμένες από καιρό εφαρμογές «οργάνωσης». Αχρησιμοποίητες εφαρμογές για την αϋπνία. Από καιρό παρατημένες εφαρμογές για τζόκινγκ, εφόσον έκανε καθιστική ζωή το 80% της εβδομάδας. Και, φυσικά, το #BLOCKEDT, το βαρύ πυροβολικό των εφαρμογών που είχε εγκαταστήσει πρόσφατα για να την κρατάει μακριά από εφαρμογές το πρωί, εφόσον προφανώς είχε εθιστεί σε αυτές. Είχε βαρεθεί πια να μπαίνει αξημέρωτα στο Twitter. Ο χρόνος της στην οθόνη είχε φτάσει κοντά στις έξι ώρες τη μέρα την τελευταία φορά που κοίταξε –διπλάσιο του εθνικού μέσου όρου– και μετά από τρεις διαδοχικά αποτυχημένους «στόχους Πρωτοχρονιάς», έπρεπε να καταφύγει είτε στο #BLOCKEDT είτε σε κάποιο κέντρο αποτοξίνωσης από την τεχνολογία. Το κόλπο είχε πιάσει – εμφανιζόταν ένα παράθυρο που κλείδωνε την οθόνη της μέχρι τις 9:30 το πρωί. Αλλά καθώς το κινητό της συνέχιζε να δονείται θορυβωδώς, αποφάσισε ότι τα πλεονεκτήματα αυτής της εφαρμογής δεν άξιζαν αυτό το βασανιστήριο.

Η Όλα σηκώθηκε από το κρεβάτι. Άνοιξε τις πορτοκαλί κουρτίνες που έκαναν έντονη αντίθεση με τον καταθλιπτικό ουρανό του νότιου Λονδίνου και κοίταξε το δωμάτιό της για έναν απολογισμό των ζημιών. Όχι και τόσο άσχημα. Τα χθεσινοβραδινά ρούχα της ήταν πεταμένα στην άκρη του κρεβατιού. Απέφυγε το βλέμμα της Μάγια Αγγέλου στον πίνακα που είχε παραγγείλει από το Etsy, με τη φράση «Κι όμως υψώνομαι» γραμμένη με καλλιγραφικά γράμματα, και δίπλα στον κάκτο της παρατήρησε ένα κουτί με

αστεράκια και το λογότυπο «Chicken Corner» γεμάτο κόκαλα από κοτόπουλο. Μια κούπα κρασί χωρίς σουβέρ είχε αφήσει σημάδι στο γραφείο της, αλλά πέρα από αυτό, όλα τα άλλα ήταν εντάξει. Ωστόσο, αποδείξεις της βραδιάς υπήρχαν σκορπισμένες σε όλο το δωμάτιο, που έμοιαζε με σκηνή εγκλήματος· η μεθυσμένη Όλα είχε αφήσει ένα σωρό στοιχεία για να συμπληρώσει τα κενά μνήμης.

Μπήκε στο μπάνιο με το iPhone σφηνωμένο κάτω από το πιγούνι της κι έβγαλε προσεκτικά το φαρδύ μακό που φορούσε για πιτζάμα, έχοντας ακόμη πονοκέφαλο από το μεθύσι. Μάζεψε τα μπλε σκούρα κοτσιδάκια της σε έναν μεγάλο κότσο ψηλά στο κεφάλι της και φόρεσε ένα πλαστικό σκουφάκι που της έπεφτε μικρό. Αφήνοντας το κινητό στην άκρη του νιπτήρα, στάθηκε γυμνή μπροστά στον καθρέφτη και κοίταξε το είδωλό της. Τα σκούρα καστανά μάτια και τους μαύρους κύκλους από κάτω. Τα δόντια, τα ούλα και τη γλώσσα της που είχαν μαυρίσει από το μερλό. Μπήκε στο ντους χαμογελώντας στη θύμηση της προηγούμενης βραδιάς. Ήταν πολύ ωραία. Όχι σαν κάποτε, ίσως καλύτερη. Ο καημένος, ας είναι καλά, γύρισε μαζί της με το ταξί για να τη βάλει για ύπνο –μπορούσε ακόμη να μυρίσει στο δωμάτιο το Tom Ford αφτερσείβ του Μάικλ– και παρόλο που δεν θυμόταν τη διαδρομή μέχρι το σπίτι, της ήρθαν κάποιες εικόνες με εκείνον να της βγάζει τα παπούτσια και την ίδια να πιάνει το πρόσωπό του στα χέρια της και να λέει τραγουδιστά το όνομά του καθώς τη σκέπαζε με το πάπλωμα. Η Όλα ένιωσε λίγες τύψεις – ο Μάικλ είχε να ξυπνήσει νωρίς εκείνο το πρωί και ήλπιζε οι χαζομάρες της να μην τον είχαν αποσυντονίσει την πρώτη μέρα στη νέα του δουλειά.

* * *

Η Όλα και ο Μάικλ είχαν γνωριστεί σε μια εκδήλωση των μίντια για τους Black Brits πριν από τρία χρόνια, το καλοκαίρι του 2016, τότε που τα τραγούδια του Drake –«Controlla», «One Dance», η συμμετοχή του στο «Work» της Ριάνα– δημιουργούσαν χιλιάδες σχεσοκαταστάσεις. Τα βρήκαν αμέσως. Η Όλα ξαφνιάστηκε ευχάριστα όταν της ζήτησε να βγουν μία εβδομάδα αργότερα και ανακοίνωσε το επικείμενο ραντεβού της στην ομαδική, ανεβάζοντας τη δεύτερη καλύτερη φωτογραφία που μπόρεσε να βρει στο προφίλ του στο Facebook. Στην πρώτη, βρισκόταν σε ένα πάρτι για την Ημέρα της Ανεξαρτησίας, με το πουκάμισο ξεκούμπωτο σχεδόν μέχρι τον αφαλό, φορώντας μια αυτοσχέδια μπαντάνα από μια μικρή σημαία της Γκάνα. Επειδή η Όλα ήθελε να αποφύγει σχόλια πως ήταν μαλάκας, διάλεξε μια ασπρόμαυρη φωτογραφία που τον έκανε να δείχνει περισσότερο σαν ομιλητής παρακίνησης.

«Ngl,* είναι ντερέκι» είπε η Ρουθ στο WhatsApp γκρουπάκι «Οι Καλύτερες του Σεντ Ωγκουστίν». «Αλλά για να είμαι ειλικρινής, μοιάζει με fuckboy** LOOOOL».

«Με παπαδοπαίδι μοιάζει» πρόσθεσε η Σίλι. «Κι αυτοί είναι οι χειρότεροι να ξέρεις».

Τουλάχιστον παραδέχτηκαν πως ήταν όμορφος. Ο Μάικλ ήταν ακόμα πιο ψηλός από την Όλα, 1,87, με αμν-

* Δεν θα πω ψέματα. (Σ.τ.Μ.)

** Το άτομο που θα κάνει και θα πει τα πάντα για να κάνει σεξ με μια κοπέλα και μετά θα εξαφανιστεί. (Σ.τ.Ε.)

γδαλωτά μάτια και αψεγάδιαστο δέρμα. Κάτω από το σχολαστικά περιποιημένο μούσι του υπήρχε ένα πρόσωπο σμιλεμένο, σαν από μαύρο μάρμαρο. Ήταν καλοντυμένος, πρόσεχε κάθε λεπτομέρεια· δεν εμφανιζόταν ποτέ δίχως μια λεπτή χρυσή αλυσίδα κι ένα κρικάκι στο αριστερό αυτί, το οποίο η μαμά του απεχθανόταν και η Όλα λάτρευε. Η εμφάνισή του ήταν το μόνο στο οποίο συμφωνούσαν οι φίλες της. Η Σίλι και η Ρουθ αμφέβαλλαν ότι κάποιος που άρεσε στην Όλα ήταν αρκετά καλός για κείνη, κάτι που μάλλον έδειχνε περισσότερο τα απίστευτα υψηλά τους κριτήρια (κριτήρια που η Ρουθ δεν μπορούσε να τηρήσει για τον εαυτό της και η εργένισσα Σίλι δεν χρειαζόταν) παρά το δικό της κακό γούστο. Έτσι, αδιαφόρησε εντελώς για την άποψή τους. Η Όλα ένιωθε όμορφα με τον Μάικλ. Λιγότερο αλλά και περισσότερο ο εαυτός της. Ήταν έξυπνος, αστείος και ευγενικός. Και παρόλο που δεν της άρεσε ιδιαίτερα το γεγονός ότι έπρεπε πάντα να πληρώνει το μερίδιό της στα εστιατόρια, της άρεσε λιγότερο αυτό που έδειχνε για κείνη αν τον τιμωρούσε γι' αυτό. «Με αυτό το χάσμα μισθών ανάμεσα στα δύο φύλα για το οποίο γράφεις διαρκώς, δεν έχει καμία δικαιολογία» είπε η Ρουθ όταν άρχισαν να βγαίνουν.

«Δεν έχει άδικο» είπε η Σίλι. «Η Αγία Γραφή λέει οι δύο εις σάρκαν μίαν, όχι και οι δύο ταπί». Όταν τους είπε ότι αυτό ακριβώς σήμαινε το «εις σάρκαν μίαν», η Ρουθ και η Σίλι έσμιζαν τα χείλη τους. Έμοιαζαν να συμμαχούν μόνο όταν διαφωνούσαν με το γούστο της στους άντρες. Τουλάχιστον είχαν ενεργό ρόλο στις προετοιμασίες του γάμου, βοηθούσαν την Όλα με όποιον τρόπο μπορούσαν, κάτι για

το οποίο τους ήταν ευγνώμων. Όμως ήξερε ότι ακόμη είχαν τις επιφυλάξεις τους γι' αυτόν. Σίγουρα θα χαίρονταν τώρα που ο Μάικλ θα κέρδιζε περισσότερα από κείνη στην καινούρια του δουλειά. Η Όλα δεν είχε αποφασίσει ακόμη πώς ένιωθε γι' αυτή τη νέα πραγματικότητα –στο κάτω κάτω, είχε ξοδέψει περισσότερα χρήματα για τον γάμο από κείνον–, αλλά η χαρά που ένιωθε γι' αυτόν τον νέο του ρόλο σήμαινε ότι δεν χρειαζόταν να το έχει κάνει.

Το κινητό της που άρχισε να δονείται πάλι με όλο και μεγαλύτερη ένταση την έκανε να χάσει τον ειρμό της σκέψης της. Το έπιασε στα τυφλά και, σκουπίζοντας το σαπουνι βανίλια από το πρόσωπό της, γύρισε αργά την οθόνη. Το όνομα FRANKI Γ αναβόσβηνε άγρια, σαν προειδοποίηση. Η Όλα μπορούσε να δει ότι εκτός από τα 148 μηνύματα που ήταν θαμμένα κάτω από ειδοποιήσεις του Instagram και του Twitter, είχε και 17 αναπάντητες κλήσεις. Τώρα βεβαιώθηκε: τα είχε κάνει σκατά. Η Όλα έκλεισε ηττημένη τη βρύση, τυλίχτηκε με μια αφράτη τirkουάζ πετσέτα και στύλωσε τα μάτια της στα πλακάκια στο πάτωμα του μπάνιου.

Πριν από αυτή την αναποδιά στη δουλειά, για πρώτη φορά εδώ και πολύ καιρό, είχε νιώσει ηρεμία. Ή ό,τι πιο κοντινό σε αυτό το συναίσθημα. Αυτή η πραγματική ηρεμία, που ήρθε μετά τις ετοιμασίες του γάμου, τις τσεκαρισμένες εκκρεμότητες στην ατζέντα του Google και τις αποπληρωμές των λογαριασμών, ήταν μια αίσθηση τόσο ξένη, που δεν μπορούσε να την εμπιστευτεί πλήρως. Ένωσε πιο ασφαλής όταν επιτέλους χτύπησε η καταιγίδα απ' ό,τι στη νηνεμία πριν από αυτή.

Εκείνο το πρωί, η Όλα πίστευε ότι η καταιγίδα θα ερχό-

ταν με τη μορφή της Φράνκι, που θα την καλούσε για μια επίπληξη μεταμφιεσμένη σε «σύντομη κουβέντα» την ώρα που θα έφτανε στο γραφείο. Στην πραγματικότητα όμως ήρθε μερικά λεπτά αφότου έφτασε στο γραφείο, στις 9:30 ακριβώς, όταν το κινητό της επιτέλους ξεκλείδωσε. Πήγε γρήγορα στο γραφείο της, με το κεφάλι τόσο σκυφτό που δεν ήταν καν σίγουρη αν είχε έρθει η Φράνκι. Άνοιξε το κινητό της και, όπως είχε υποπτευθεί, τα πρώτα τέσσερα μηνύματα ήταν από τη Σίλι και τη Ρουθ. Το πολύ ζωνρό μήνυμα της Ρουθ έλεγε:

ΕΠΕΙΓΟΝ. ΣΗΚΩΣΕ ΤΟ ΓΑΜΗΜΕΝΟ ΚΙΝΗΤΟ ΣΟΥ!

ΓΙΑ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΟΛΑΪΝΤ!!!! ΕΧΕΙΣ ΜΠΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΣΤΟ TWITTER;;;

ΠΑΡΕ ΜΕ ΟΣΟ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΤΕΡΑ

ΤΟ ΕΙΔΕΣ;;; ΕΙΔΕΣ ΤΗ ΛΙΣΤΑ;

Το μήνυμα της Σίλι, σύντομο και ευθύ όπως εκείνη, περιλάμβανε μόνο τρεις λέξεις:

Είσαι καλά, Όλα;

Η ΛΙΣΤΑ

Η Όλα, γνωστή δημοσιογράφος στο περιοδικό *Womxxxh*, ετοιμάζεται να παντρευτεί τον έρωτα της ζωής της, τον Μάικλ, σε έναν μήνα. Νέα, όμορφη και επιτυχημένη – με τον αρραβωνιαστικό της θεωρούνται το «ιδανικό ζευγάρι» στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Φαίνεται να τα έχουν όλα, ώσπου ένα πρωινό ξυπνούν και βρίσκουν στα κινητά τους το ίδιο μήνυμα: «Ω, Θεέ μου, είδες τη Λίστα;»

Στην αρχή ήταν ένας κατάλογος με ονόματα, αλλά μετά εξελίχθηκε σε έναν ανώνυμο λογαριασμό γεμάτο αναρτήσεις, με ισχυρισμούς κακοποίησης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Υπό άλλες συνθήκες, η Όλα θα ήταν η πρώτη που θα υποστήριζε τη δημοσιοποίηση μιας τέτοιας λίστας – θα την έκανε retweet, θα απαιτούσε αυτοί οι άντρες να απολυθούν, θα έγραφε αμέτρητα άρθρα. Μόνο που στη συγκεκριμένη λίστα βρίσκεται και το όνομα του Μάικλ...

Η Λίστα είναι ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον βιβλίο για την επιρροή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, το οποίο διαβάζεται απνευστί, ένα καυστικό, οξυδερκές κείμενο για τα μυστικά, τα ψέματα και το ίντερνετ. Ένα σύγχρονο μυθιστόρημα που καυτηριάζει την ηθική και την κουλτούρα του διαδικτύου.